

Hemmelighed, som var foregaaet paa Grund af underordnede tyske Funktionærers Virksomhed, og de overmaade mange Fejl, der var sket ved Udarbejdelsen af Valglisterne. Alt dette skyldes Faktorer, som den internationale Kommission ikke har haft nogen afgørende Indflydelse paa. Der er ingen Tvivl om, at den internationale Kommission har gjort alt, hvad der stod i dens Magt, for at lede Afstemningen paa den bedste og mest upartiske Maade; de store Fejl og Misgreb, der er foregaaet, er altsaa foretagne fra anden Side, og uden at den internationale Kommission har kunnet hindre det. Flensburg-Delegationen havde sine Tanker om en Ordning med indre Selvstændighed under Protektorat af Folkenes Forbund eller de allierede Magter, men disse Tanker staa selvfølgelig kun for Delegationens Regning. Den danske Regering har ikke villet og heller ikke kunnet stille noget Forslag om Formerne for Internationaliseringen. Hvis man fra de allierede Magters Side vilde gaa ind paa denne Tanke, var det selvfølgelig dem, der maatte udarbejde Forslaget.

Der blev endvidere spurgt, om det var mig bekendt, at der indenfor den internationale Kommission var Spørgsmaal fremme om to Grænselinier. Jeg er bekendt med den internationale Kommissions Betænkning, som fortroligt er meddelt Udenrigsministeriet, men jeg er ikke berettiget til her at komme ind paa Enkeltheder i saa Henseende, jeg kan kun sige saa meget, at forsaavidt der har været Spørgsmaal om to Grænselinier, har den danske Regering, saa meget som det har staaet i dens Magt, bestræbt sig for, at den Grænselinie maatte blive den gældende, som bragte Afvandingsforholdene samlet i vor Haand og muliggjorde det for os at slippe for en international Afvandingskommission, som efter Erfaringer, der er gjorte andre Steder, vil kunne befrygtes at ville skabe betydelige praktiske og politiske Vanskeligheder i Fremtiden. Der bestaar altsaa en betydelig Uoverensstemmelse mellem den nuværende Regerings og Ministeriet Zahles sønderjydske Politik. Det er blevet sagt, at denne Uoverensstemmelse er af ganske ny Dato, og at vi hidtil har været fuldt enige. Dette er ikke Tilfældet. Der var ikke Enighed om, hvorledes Spørgsmaalet om Rømning af 3die Zone skulde behandles, der var ikke Enighed om Betydningen af de økonomiske og geografiske Hensyn, som Fredstraktaten omhandler, og der har ikke været Enighed om forskellige andre Spørgsmaal.

Jeg skal ikke indlade mig paa at angribe de Ting, der er foretagne i Enighed og med Samtykke fra den danske Rigsdags Side, dem bærer vi alle Medansvaret for. Men der er fra de sidste Maaneders vigtige Punkter, hvorom der har været Uenighed, og hvor denne Uenighed er blevet manifesteret paa en særdeles tydelig Maade baade her og i det andet høje Ting. Denne Uenighed bunder til syvende og sidst i en dybt forskellig Vurdering af den mellem-slevigske Danskheds Betydning for vort Folk.

Hvad der er sagt angaaende Ministeriets Program og dets Sammensætning, skal jeg ikke indlade mig videre paa. Jeg skal lade det staa ved sit Værd. Jeg takker det ærede Medlem, der talte for det konservative Folkeparti, Hr. Johan Knudsen, — han var den af de to Ordførere, der udtalte sig om Programmet — for hans Forstaaelse af, at Regeringen maa staa paa sit Program og arbejde ud fra det, selvfølgelig med al den Imødekommenhed til andre Sider, der kan forenes med Programmet.

Fra Hr. Rode faldt der forskellige mere eller mindre venskabelige Bemærkninger om Ministeriets Medlemmer og om dets Sammensætning, det skal jeg selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa. Der er kun en enkelt Bemærkning, jeg vil imødegaa, fordi den havde en mere positiv Karakter end de andre. Der blev sagt, at min højtærede Kollega Udenrigsministerens Optagelse i Ministeriet var krævet fra et andet Partis Side. Dette er fuldkommen usandt. Ministeriet er sammensat, uden at der fra anden Side har været stillet Krav til den, der skulde danne Ministeriet, om dets Sammensætning, og dette gælder ogsaa Besættelsen af Udenrigsministerposten. Hr. Rode nævnte endvidere noget om betydelige Angreb i Venstres Presse, som den nuværende Udenrigsminister skulde have været Genstand for. Jeg erindrer ikke disse Angreb. Jeg erindrer derimod, at den nuværende Udenrigsminister baade i Venstres Presse og i andre Dele af vor Presse har været stærkt paaskønnet for sin kraftige og energiske Virksomhed i Petrograd og for den udmærkede Støtte, han har ydet ikke blot danske Undersaatter, men ogsaa de fremmede Undersaatter, hvis Interesser var ham betroede. Denne Anerkendelse er selvfølgelig ogsaa fremkommet i Venstres Presse.

Hr. Rode omtalte Kongens Indgriben i de politiske Forhold for nylig og stillede et Slags Krav til Venstre om, at vi ikke